

הנמרתיו שומר שבר. וא"ת ומאי פריך שאני הכא דאכתי תפיס ליה אאגריה ולכן הוי שומר שכר אף על פי שאמר מלאכתו ומיהו לטעמיה דלעיל דמדמינן אומן לשוכר ולא אמרינן שאני אומן דתפיס ליה אאגריה פריך הכא שפיר ו"ל דלא מהני תפיס ליה אאגריה

הוא. דליתו שומרה לו עוד קאמר ליה: **קמ"ל** דליתו תופסן עד שצרו ליה: דקאמר ליה אכל מדין פקדון לא סליק נפשיה: מאי לאו הוא דרין לגמריהו. והאי דנקט טול את שכן לאשמעינן מינה דשומר חנם מיהא הוי כדאמרן: וכן בשעה שמהזירה. כל כמה דלא אמי ליה משאיל שנת קמה ברשותא דשאל ליה היכי דבעת שאלה קיימא ברשות משאיל עד דאמר ליה שאל שנת. וקס"ד דמשכלו ימי שאילה קאמר דדמי לגמריהו: פטור

הא גמרתיו שומר שכר לא *הא הבא מעות וטול את שלך שומר שכר אבל גמרתיו מאי בשומר חנם אי הכי אדנתי וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם נשמעינן בגמרתיו וכ"ש טול את שלך טול את שלך אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא שומר חנם נמי לא הוי קמ"ל איכא דאמרי אמר רב נחמן בר פפא אף אנן נמי תנינא וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם מאי לאו הווא הדין גמרתיו לא טול את שלך שאני הונא מר בר מרימר קמיה דרבינא רמי מתניתין אהדדי ומשני תנן וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם והוא הדין לגמרתיו ורמיניהו אמר לו שואל שלח ושלחה ומתה חייב וכן בשעה שמחזירה ומשני אמר פרס בר פפא א"ר חסדא לא

דחמתי צעינן שמשחכר ותפיס ליה
אלאגריה: **לא** הא הבא מעות וטול
את שלך שומר שכר. ואע"ג דגמרתיו
לא הוי אלא שומר חנם לפי שנגמרה
מלכאמו מ"מ הכא שמפרש בהדיא
שלא יטול עד שיתן מעות הוי שומר
שכר: **אחא** לקמיה דרב נחמן
והייביה. ותימא דחלף אשכח לזונא
משעת דלא הוי זבינא חריפא ואסן כן
אחאי חייביה והלא הנאת שניהם
היתה ואמרינן בנדרים (ד' נא:) דלין
לחייב הלוקח אלא בזבינא חריפא
שכל הנאה שלו וי"ל דזבינא חריפא
היה ואסן היה רואה לתת בדמים
שנתן לו המוכר היה מוצא הרבה אלא
היה רואה למוכרו בזיוק ומה שלא
מכרו כמו שהיה יכול משום שאף
צביא דבימיה כשיחזור יתנו לו
אסון דמים או יומק:

הניחא ל"ד פשיעה בעבדים
 פטור. וקטיל ל"ד חייב
 מעבדל דרב פפא דרב אחא ורבינא
 איפליגו זה לקמן^א שהיו אחר רב פפא:
 דברי

ידהלוקח כלים מבית האומן לשגרן לבית חמיו ואמר לו אם מקבלין אותן ממני אני נותן לך דמיהן ואם לאו אני נותן לך לפי טובת הנאה שבהן ונאנסו בהליכה חייב בחזירה פטור מפני שהוא כנושא שכר ^הההוא וגבירא דובין ליה חמרא לחבריה א"ל קא ממטינא ליה לדוכתא פלוני אי מזדבנא מוטב ואי לא מהדרנא ליה נהליך אזל ולא אודבנא ובהדי דקא אתא אתנים אתא לקמיה דרב נחמן יחייביה איתיביה ^ורבה לרב נחמן נאנסו בהליכה חייב ובחזרה פטור מפני שהוא כנושא שכר א"ל יחזרה דהאי הליכה היא מאי טעמא סברא הוא בחזירתו אילו אשכח לזבוניה מי לא וכוונה: שמור לי ואשמור לך שומר שכר: ^זואמאי ^חשמירה בבעלים היא א"ר פפא ^טדאמר ליה שמור לי היום ואשמור לך למחר תנו רבנן ישמור לי ואשמור לך השאילני ואשאילך שמור לי ואשאילך השאילני ואשמור לך כולן געשו שומרי שכר זה לזה ואמאי ^ישמירה בבעלי היא א"ר פפא ^{יא}דאמר ליה שמור לי היום ואשמור לך למחר תהנו אהלויי דכל יומא הוה אפי לה חד מינייהו ההוא יומא אמרו ליה אחד מינייהו זיל אפי לן אמר להו נטרו לי גלימאי אדאתא פשעו בה ואגנוב אתו לקמיה דרב פפא חייבינהו אמרו ליה רבנן לרב פפא אמאי פשיעה בבעלים היא אכסיף לסוף איגלאי מילתא דההוא שעשתא שכרא הוה קא שתי הניחא למאן דאמר ^{יב}פשיעה בבעלים פטור משום הכי אכסיף אלא למי ^{יג}חייב אמאי אכסיף אלא ההוא יומא לאו ידידה הוה ואמרו ליה לדידי זיל אפי לן את ואמר להו ביההוא אגרא דקא אפינא לכו נטורו גלימאי עד

דבשואל כתיב לקמן דרשינן ליה נמי אכולהו שומרין בפרק השואל (לקמן ד' ע"ה): ואני אשמור לך למחר. דלאו במלאתכו הוא השתא: השאילני השואל ק"ה. אין זו אלא להחמיד במונחין שאין כל ההאש של שאף הוא משאילו: שמירה בצעלים היא. אשמור לי ואשמור לך קאי שניהם של זה. אבל השאילני כל"ך ואני אשאיל לך כל"י שמור לי ואשאילך או השאילני ואשמור לך אין כאן צעלים של חפץ במלאתכו של שומר: אהלוני. מוכרי אהל שמכבסים בו בגדים והוא עשב. ואיכא דאמרי אהלות והוא מין צבוס: זיל ואפי' לך. קס"ד יומא ידידיה הוא דהשתא לא הוו אינהו בשמירת טליתו אלא כשומרי חנם ואטערין למימר פשעו זה דאי לא לא מייחייב: פשיעה בצעלים. שאף הוא במלאתכו היה: איגאלי מילתא דההיא שעתא שכתא הוה שמי. ולא היה במלאתכו שעדיין לא התחיל לאפות וממלא שצבעה שנעשו הן שומרין לא מסר עמלו להיות מלאתכו עליו אבל אם נתעסק מיד ואפה ולאחר שאפה שמי שכתא ובאותה שעה אצדה טליתו פשיעה בצעלים נמי היא והאיל וכשנעשו שומרין היה במלאתכו דאמרין לקמן (ד' ע"ה) היה עמו בשעת שאלה אינו צריך להיות עמו בשעת שבורה ומתה: הניחא (מאן) דאמר. בפרק השואל (ס"ה). פשיעה בצעלים פטור היינו דליכסוף: אלא (מאן) דאמר בפשיעה בצעלים חייב. שלא אמרה פטור בצעלים אלא בשואל ושומר שכן שחיוון בלא פשיעה אבל שומר חנם שחיוון אינו אלא בפשיעה אינו פטור משום צעליו עמו והאיל ופשע אמאי איכסוף: כההוא אגרא וכו'. והוו להו שומר שכתא: